

Egyik alföldi városunk művelődésügyi csoportja könyvtárosi állásra hirdetett pályázatot a Művelődésügyi Közlöny november 1-i számában. A pályázat szövege többrendbeli medítálásra ad lehetőséget:

1. A feltételek között szerepel, hogy a pályázatokat „a szolgálati út betartásával” kell elküldeni, és mellékelni kell hozzájuk a „munkahelyi minősítést” is. Itt mindjárt felmerül a kérdés hogy vajon ki fog ilyen feltételek mellett pályázni? Ki fogja munkahelyén — a bizonytalan lehetőségre — előre nyilvánosságra hozni távozási szándékát? Siet-e majd annyira a „munkahely” hogy a 12 napos határidőre elküldi olyan könyvtárosának minősítését, aki jó munkaerő, akit ezért jobban szeretne megtartani? Azt sejtjük, hogy ilyen feltételek mellett csak az pályázik, aki minden körülmények között szabadulni akar jelenlegi munkahelyéről.

2. Nem jelöli meg a pályázat, hogy az „1 fő könyvtárosi állás” melyik intézménynél kerül betöltésre. Ezek szerint lehetséges, hogy a könyvtárost a művelődésügyi csoportba akarják kinevezni, hiszen az hirdetett pályázatot. De az is lehetséges, hogy a városi könyvtárban megüresedett állást hirdetnek és valójában főkönyvtárosi kinevezésről van szó.

3. Vajon akkor is ilyen bürokratikusán történt volna a pályázat kiírása, ha az állást a városi könyvtár vezetője hirdeti meg és tölti be, akinek ez hatáskörébe tartozik? (A 146/1964. MM. sz. utasítás szerint.)

mozgalom szakszervezeti feladatairól irányelveket adott ki a SZOT kulturális, agitációs és propaganda osztálya. E dokumentum szerint a szakszervezeti könyvtári munkában elő kell segíteni, hogy a munkásosztály valóságos olvasási viszonyairól, az egyes rétegek olvasási színvonaláról átfogó és a további feladatokat is meghatározó olvasásszociológiai felmérések készüljenek. Az olvasás fehér foltjainak feltárása érdekében a Könyvtártudományi és Módszertani Központ 3000 ipari fizikai dolgozóra kiterjedő olvasásszociológiai vizsgálatot folytat a SZOT anyagi támogatásával. Emellett szükséges, hogy a könyvtárak is végezzenek vizsgálatokat a saját területükön, az SZMT könyvtárak, illetve Budapesten a szakmák központi könyvtárainak segítségével. A könyvtárak ilyen jellegű tevékenységének az ösztönzésére a SZOT tanulmánykötetben közreadja a már korábban elkészült legkiválóbb elemzéseket. (Ezt a kötetet, mely Művelődési tapasztalatok címmel már meg is jelent, Tájékoztató rovatunkban ismertetjük.)

Az üzemi könyvtárak fő feladata változatlanul az, hogy új dolgozókat, illetve olvasórétegeket nyerjenek meg az olvasás számára. Cél, hogy a 3. ötéves terv végére az üzemi dolgozók 25%-a tagja legyen az üzemi könyvtáraknak. Ezen belül elsősorban a szakmunkás-tanulók olvasóvá nevelésére kell törekedni. (A SZOT módszertani kiadvány megjelentetésével segíti a könyvtárakat ebben a munkájukban, továbbá — előzetes vizsgálatok alapján — javaslatot tesz a szakmunkásképző intézetek és otthonok könyvtári helyzetének megjavítására.) Külön hangsúlyozza az Irányelvek a segéd munkások olvasóvá nevelésének, valamint a munkásszállások letéti könyvellátásának fontosságát.

Az olvasó népért mozgalom kettős célkitűzésének megfelelően a dokumentum kimondja: törekedjenek a könyvtárak az olvasók izlésének tudatos formálására. A nagyüzemek könyvtárai növeljék az irodalom-barát körök, az ipari szakmunkás tanulók részére szervezett művelődési körök számát és a könyvtárok közös megbeszélését használják fel az irodalom megszerettetésére. Az írók és az olvasók kapcsolatának erősítésére a SZOT felkéri a Magyar Írók Szövetségét, hogy legalább 20 nagyüzemben vállaljon egy-egy író rendszeres patronáló munkát, melynek keretében szocialista brigádokat tájékoztatna rendszeresen az élő irodalom kérdéseiről, vagy irodalombarát kört vezetne.

A szakszervezeti bizottságok, szorosan együttműködve a gazdasági vezetéssel, törekedjenek arra, hogy lényeges javulás következzen be az üzemi könyvtárak működési feltételeiben. Kapjanak a könyvtárak — elsősorban a nagy- és középüzemekben — szabadpolcos kölcsönzésre alkalmas helyiségeket. Növelni kell a függetlenített és tiszteletdíjas könyvtárosok számát is.